

1.

Manifest pre každodenného hrdinu v tebe

„Ak ste neobjavili nič, pre čo by ste aj zomreli,” povedal Martin Luther King, ml., „nie ste spôsobilí žiť.”

Ja by som pokojne položil život v boji za myšlienku, že ste skvelí.

Dal by som ruku do ohňa za to, že tu máte robiť úžasné veci, zažiť majestátne udalosti a vedieť o tajomnom svete majstrovstva, v ktorom žili pokrokové duše, ktoré tu kráčali pred nami.

Ako občania Zeme ste boli povolani k tomu, aby ste využili svoju základnú moc na to, aby ste robili úžasné veci, ohromujúce pokroky, a na to, aby ste pozdvihli životy vašich bratov a sestier, s ktorými sa spoločne staráte o planétu.

Verím, že toto všetko je pravda. Bez ohľadu na to, kam vás ruky prírody teraz umiestnili, vaša minulosť nemusí predpisovať vašu budúcnosť. Zo zajtrajška sa dá vždy urobiť niečo lepšie ako dnešok. Ste ľudia. A toto je niečo, čo sú ľudia schopní urobiť.

Áno, objavujeme sa tu v rôznych farbách, veľkostiach, pohlaviach, náboženstvách, národnostiach a spôsoboch bytia. Nelson Mandela, Harriet Tubman, Mahátmá Gándhí, Florence Nightingale a Oskar Schindler sú hrdinami najvyššieho rádu. Napriek tomu tí, ktorí vedú pokojnejšie životy, učia v školách alebo pracujú v reštauráciách, píšú svoju poéziu alebo rozbiehajú svoje startupy, vedú pekáreň alebo vzdelávajú svoje deti doma, tí, ktorí pomáhajú v komunitách, ako záchranári, hasiči a humanitárni pracovníci..., môžu byť tiež hodní toho, aby sa im hovorilo hrdinovia. Mnohé z týchto dobrých duší vykonávajú náročné poslanie so šlachetným odhodlaním robiť ho dobre. Pracujú s úsmevom na tvári. A láskavosťou v srdciach.

Cítim pokoru, keď sa s takýmito ľudskými bytosťami v živote stretnem. Skutočne. Učím sa od nich, pozdvihnú ma a stretnutie s nimi ma akosi transformuje.

Toto sú každodenní hrdinovia. Takzvaní „obyčajní ľudia“, ktorí sa správajú cnostne a čestne.

A tak, s úprimným rešpektom k všetkým možnostiam, ktoré vo vás sú, a túžia sa prejaviť, prúdia k vám na začiatku našej spoločnej cesty tieto slová môjho povzbudenia:

Od dnešného dňa vyhláste svoju oddanosť tomu, že budete mať na pamäti nádhernú dušu, statočného bojovníka a neporaziteľného tvorca, ku ktorým vás vaša prirodzená múdrosť volá, aby ste sa nimi stali.

Skúšky vašej minulosti šikovne slúžili na to, aby vás pretvorili na niekoho, kto je silnejší, viac si uvedomuje svoje jedinečné schopnosti a je vďačnejší za základné požehnanie krásne prežitého života – úžasné zdravie, šťastnú rodinu, prácu, ktorá vás naplňuje, a nádej v srdci. Tieto zjavné ťažkosti boli v skutočnosti odrazové mostíky pre vaše súčasné a budúce víťazstvá.

Predchádzajúce obmedzenia, ktoré vás spútalí a „zlyhania“, ktoré vás zranili, boli nevyhnutné pre uskutočnenie vášho majstrovstva. Všetko sa odvíja vo váš prospech. Ste skutočne vo výhode.

Ó, áno, či už to akceptujete, alebo nie, ste lev, nie ovca. Vodca, nikdy nie obeť.

Osoba hodná mimoriadneho úspechu, povznášajúceho dobrodružstva, bezchybnej spokojnosti a sebaúcty, ktorá časom vystúpi až k zásobárni sebalásky, ktorú si nikdy nič a nikto nemôže podmaniť.

Ste mocnou silou prírody a dynamickým tvorcom, nie spiacou obeťou, chytenou vo svete ponížujúcej priemernosti, odľudšťujúcich sťažností, poddajnosti a oprávnenosti.

A s pevným nasadením a pravidelným úsilím sa vyviniete do podoby idealistu, neobyčajného umelca a silného, výnimočného človeka, ktorý prirodzene mení svet svojím vlastným, najčestnejším a brilantným spôsobom.

Tak nebuďte teda cynik, kritik a ten, čo na všetko povie nie. Pretože pochybovači sú zdegenerovaní rojkovia. A vy si rozhodne zaslúžite viac ako priemernosť.

Dnes a každý nasledujúci deň vášho jedinečne úžasného, žiarivo osvieteného, mnohonásobne užitočného života sa pevne držte neobmedzenej slobody formovať svoju budúcnosť, uskutočňovať svoje ambície a prispievať čoraz viac a s veľkou úctou k svojim snom, nadšeniu a odhodlaniu.

Izolujte svoju veselosť, vycibrite svoju zdatnosť a inšpirujte všetkých svedkov, ktorí majú šťastie, že môžu pozorovať váš dobrý príklad, ako sa môže správať veľký človek.

Budeme sledovať váš rast, tliekať vašim darom, oceňovať vašu odvahu a obdivovať vašu nadchádzajúcu nesmrteľnosť. Tým, že zostanete v srdciach mnohých.

2.

Keď ste verní svojim ideálom, znásobuje to vašu silu

Práve vtedy, keď vo vás nikto neverí, je najdôležitejšie, aby ste v seba verili vy sami.

Tí, ktorí sa zaviazali plne prejaviť svoju vrodennú genialitu, vedia, že viera v seba, a to, že zostanete verní sami sebe a svojmu mocnému poslaniu – najmä zoči voči posmechu a neistote, útoku a nepriazni osudu –, je bránou k tomu, aby ste sa stali legendárni. A, pravdupovediac, tiež cestou k nesmrteľnosti. Pretože váš ušľachtilý príklad bude žiť dávno po tom, čo už tu nebudete.

Cesta za vašim najhrdinskejším životom bude pestrá, inšpirujúca, chaotická, úžasná, búrlivá a celkom iste nádherná. Ak sa budete venovať tomu, aby ste sa stotožnili so svojou veľkosťou, tvorili obrovskú záplavu krásnych výsledkov a snažili sa prispieť a vybudovať lepší svet, bude to tá najmúdrejšia a najlepšia jazda, akú kedy zažijete. Toto vám sľubujem. A ak vkročíte do nesmiernej nádhery svojho najkreatívnejšieho, najsilnejšieho a najsúcitnejšieho ja, nabudú to všetkých okolo vás, aby sa ich talenty prebudili, zatiaľ čo budú meniť našu planétu na priateľskejšie miesto.

Ak dovoľíte, rád by som sa s vami v krátkosti podelil o svoj príbeh, aby ste ma lepšie spoznali, keďže sa chystáme stráviť spolu na týchto stránkach nejaký čas.

Nie som nikto mimoriadny. Žiadny guru. Nie som vyrobený z nijakého špeciálneho materiálu.

Mám vlastné nadania, ako vy máte tie svoje, mám tiež typicky ľudské chyby, ako my všetci, niekedy o sebe pochybujem, bojím sa a necítim sa niečoho hoden, a inokedy mám odvahu, cítim sa užitočný a plný nádeje.

Vyrastal som v mestečku s asi päťtisíc obyvateľmi. Pri oceáne. V malom domčeku. Dieťa imigrantov s dobrým srdcom. Nenarodil som sa ako boháč, to je jasné.

Plný entuziazmu ako štvorročný.

Tu sa hrám v snehu pred naším domom.

Áno, to som ja na školskom predstavení. A pred naším domom počas veľmi studenej zimy. Vidíte, žiadne Ferrari zaparkované pred domom. Nijaké honosné ozdoby alebo nepotrebné veci. Všetko veľmi obyčajné. Najlepší spôsob bytia.

V škole som nikdy nezapadol medzi obľúbenú elitu. Vždy som bol rád vo vlastných myšlienkach, kde som si vysníval fascinujúce sny, pochodoval podľa vlastného rytmu. Robil som veci podľa seba, ak viete, čo tým myslím.

Raz povedal riaditeľ mojej milovanej mame, že zo mňa nič nebude a že pravdepodobne ani nedokončím strednú školu. Iní učitelia varovali mojich rodičov v tichosti, že mám minimálny potenciál. Pár ich predpovedalo, že skončím ako povalač alebo budem kopať cesty. Väčšina ľudí sa mi jednoducho posmievala.

Okrem jednej.

Kory Greenaway. Mojej učiteľky dejepisu v piatom ročníku.

Ona vo mňa verila, čo mi pomohlo k tomu, aby som v seba veril aj ja.

Pani Greenaway ma naučila, že každý z nás sa narodí s určitým nadaním. Vysvetlila mi, že každý z nás môže byť v niečom úžasne dobrý, že sa narodíme s jedinečnými silnými stránkami, neobyčajnými schopnosťami a dôstojnými cnosťami. Povedala mi, že ak si toto zapamätám, budem usilovne pracovať a zostanem sám sebou, tak sa mi bude dariť... a prídu veľké požehnania.

Táto láskavá učiteľka vo mne videla to najlepšie, povzbudila ma a ukázala druh decentnosti, ktorú veľmi potrebujeme v spoločnosti, ktorá až príliš často ponizuje naše schopnosti a degraduje naše majstrovstvo. Niekedy stačí jeden rozhovor s výnimočnou osobou, aby sme presmerovali zvyšok svojho života úplne novým smerom, nie je tak?

Pred pár rokmi som vyhľadal Koru Greenaway na internete. Čo som zisťoval, ma úprimne dojalo.

Zamlada bola členkou holandského odboja, ktorý počas druhej svetovej vojny chodil za nepriateľské línie, aby zachránil deti, ktoré čelili vyhladzovaniu v nacistických táboroch smrti. Ctila svoje presvedčenie a riskovala svoj život, aby zachránila malé deti. Tak ako zachránila mňa.

Pani Greenaway už nie je medzi nami. Zomrela v ten istý rok, ako som sa dozvedel o jej minulosti. Som vďačný pánovi v Amsterdame, ktorý sa o ňu

tak veľkoryso staral až do konca, a ktorý ma pravidelne informoval o tejto učiteľke, ktorá pre mňa toľko znamenala.

Kora Greenaway bola niekto, komu hovorím „každodenný hrdina“. Tichá a pokorná, mocná a zraniteľná, mravná a vplyvná, múdra a milujúca. Zlepšovala našu civilizáciu jedným dobrým skutkom za druhým.

Inšpirovala ma, aby som prekonal tie obmedzené očakávania, ktoré od môjho života mali iní ľudia, a dokončil som strednú školu. A potom univerzitu, kde som si zvolil biológiu ako hlavný predmet a angličtinu ako vedľajší. Potom som si zaistil

Kora Greenaway vo veku 101 rokov

miesto na právnickej fakulte a nakoniec som s plným štipendiom získal titul magister práv.

Neverte svojim neprajníkom. Nevenujte pozornosť tým, ktorí vás ponížujú. Ignorujte tých, ktorí vás odrádzajú. *Oni o zázrakoch vo vás nevedia.*

Časom som sa stal úspešným štátnym žalobcom. Dobre zaplatený, ale prázdny, motivovaný, no kreatívne nenaplnený, disciplinovaný, ale odpojený od toho, kým som v skutočnosti bol. Každé ráno som sa zobudil, pozrel sa na seba v kúpeľňovom zrkadle, a ten muž, ktorý sa na mňa pozeral naspäť, sa mi nepáčil. Necítil som veľa nádeje. A nemal som žiadny vzťah s prirodzeným hrdinstvom, o ktorom som sa odvtedy dozvedel, že je jednou zo základných výhod toho, že sme ľudia.

Úspech bez sebaúcty je prázdne víťazstvo, či nie? A tak som sa rozhodol, že sa zmením, aby som spoznal pravdivejšiu, šťastnejšiu, pokojnejšiu a lepšiu verziu človeka, ktorým som bol. Takže som začal kampaň masívneho osobnostného rastu, skutočného emocionálneho uzdravenia a hlbokého duchovného pokroku.

Aj vy máte bezpochyby moc urobiť zmeny od základov. Evolúcia, povznesenie a dokonca aj úplná transformácia sú súčasťou zabudovaného hardvéru, ktorý vás robí vami. A čím viac budete túto vrodenú vnútornú silu používať, tým bude silnejšia.

Obnova kreatívnejšej, produktívnejšej, vynaliezavejšej a nespochybniteľnej verzie vášho ja, ktorá je plná väčšej radosti, odvahy a vyrovnanosti, nie je nejaký nedosiahnuteľný dar pre Bohov vznešenej geniality a Anjelov neobvyklej dokonalosti.

Nie. *Genialita má oveľa menej spoločného s vašou genetikou a oveľa viac s vašimi návykmi.*

Stať sa človekom, akým ste si vždy predstavovali, že by ste mohli byť, je výsledok tréningu, dostupný pre každého, kto je ochotný sa otvoriť, odpracovať si to a dodržiavať postupy, ktoré menia kúzlo na skutočnosť.

V tomto období môjho života som sa vydal prestávať, prebudiť a pretvoriť človeka, ktorým som bol, na ľudskú bytosť, ktorá čerpá svoju moc skôr z vnútorného systému navigácie než z vonkajších atrakcií, ako sú postavenie, materiálne statky a prestíž. Na bytosť, ktorá sa nebojí hovoriť pravdu, aj keď čelí nepopularnosti, a ktorá si pevne stojí za svojimi ideálmi. Bytosť, ktorá prácu nikdy nepovažuje za prácu, ale skôr za poslanie. Osoba, ktorá si

nepotrebuje kupovať veci, aby zažila bohaté potešenie, ale využíva svoje dni na to, aby prispela k šťastnejšiemu životu druhých.

Veľmi ľahko môžeme stráviť celú existenciu lezením po horách a až na konci si uvedomiť, že sme sa šplhali po tých nesprávnych bralách.

... Tým, že sme neustále zaneprázdnení svojou zaneprázdnenosťou.

... Tým, že sme závislí od vecí, ktoré nás vyrušujú, a necháme sa zviest' odbočkami, ktoré nám dávajú falošný pocit pokroku, no v skutočnosti nás okrádajú o najcennejšie hodiny našich najcennejších dní.

... Tým, že sa necháme hypnoticky zlákať, aby sme vyplňali naše životy predmetmi a aktivitami, ktoré naša kultúra predáva ako autentické meradlo úspechu, aj keď v skutočnosti nás uspokojia asi tak, ako rýchly výlet do najbližšieho nákupného centra.

Moja oddanosť svojej reforme tým, že budem žiť relevantnejší život, keď som bol čerstvý tridsiatnik, mi pripomína slová Charlesa Bukovského:

„Všetci zomrieme, všetci, aký cirkus! Iba to by nám malo stačiť, aby sme milovali jeden druhého, ale nestačí. Sme terorizovaní a zdrvení malichernosťami, zožierajú nás nepodstatné veci.“

Počas obdobia troch dlhých rokov som skoro ráno vstával, zatiaľ čo moja rodina ešte spala, a experimentoval som s cvičeniami, ktoré by znížili množstvo mojich slabých stránok, prečistili moje silné stránky... a lepšie ma zladili s mojím osobným osudom.

Preštudoval som knihy o veľkých mužoch a ženách histórie, o umeleckých génoch, nebojácnych bojovníkoch, obdivuhodných vedcoch, titánoch biznisu a neúnavných humanitárnych pracovníkoch, spoznal som ich vnútorné presvedčenia, dominantné emócie, každodenné návyky a neoblomné rituály, ktoré generovali ich osvietené životy. O všetko, čo som zistil, sa s vami podelím na nasledujúcich stránkach.

Navštívil som konferencie osobnostného rastu a investoval som do kurzov sebarozvoja.

Naučil som sa meditovať a vizualizovať, viesť si denník a rozjímať, držať pôst a modliť sa.

Najal som si trénerov špičkových výkonov, pracoval som s akupunkturistami, hypnoterapeutmi, liečiteľmi emócií a duchovnými poradcami, dával som si studené sprchy, potil sa v horúcich saunách a investoval som do terapie týždennej masáže.

Keď sa na to teraz spätne pozerám, už ako oveľa starší muž, vidím, že toho bolo veľa.

Musím povedať, že niekedy bol tento proces mätúci, nepohodlný a desivý. Ale bolo to tiež vzrušujúce, fascinujúce, prospešné a často závatne krásne. Zásadná osobná zmena je často bolestivá, pretože je veľmi transformačná. A nemôžeme sa stať všetkým, čím máme byť – bez toho, aby sme opustili to, kým sme kedysi boli. Vaše slabé ja musí zažiť istý druh smrti, skôr ako môže vaše najsilnejšie ja spoznať znovuzrodenie. Ak zdokonaľovanie nie je ťažké, tak to nie je ozajstné zdokonaľenie, či áno?

Zatiaľ čo svet okolo mňa ešte spal, ja som neúnavne každé ráno na seba vnútorne pracoval, kompletne som zmenil to, ako som sám seba videl, ako som sa správal, a celý systém, akým som riadil svoj život. Vďaka tomu, že som trávil čas so svojím úžasným tímom inštruktorov, sa veľa mojich hlavných obáv rozplynulo, mnoho mojich každodenných starostí a ničivých návykov jednoducho opadlo. Veľká časť mojej potreby vyhovieť, zapáčiť sa, nasledovať dav, zatiaľ čo som sám seba zradzoval, sa jednoducho rozpadla.

Začal som byť vernejší svojim najhlbším hodnotám, oveľa zdravší, kreatívnejší, veselší a pokojnejší. Trávil som oveľa menej času vo svojich myšlienkach a viac v dôvernom prepojení so svojím srdcom. Toto spôsobilo, že moja inšpirácia prudko vzrástla, moja produktivita sa zrýchlila a moje sebavedomie narastalo. Začal som spoznávať čaro dostupné pre každého človeka, ktorý sa s ním vážne chce spriatelíť.

Ku koncu tých troch rokov takmer nikdy nekončiaceho uzdravovania a nepretržitého rastu som vedel, že som pripravený začať novú etapu dobrodružstva na ceste k osobnému majstrovstvu a vodcovstvu, na ktorej sa nachádzam dodnes.

Nazval som ju *Mních, ktorý predal svoje Ferrari*.

Niektorí ľudia sa nad titulom uškŕňali a naznačili, že nikto nebude čítať knihu o sebarozvoji, ktorú napísal právnik. Iní šomrali, že život autora je ťažký, preto by som to mal vzdať už na začiatku. Odmietol som zdieľať ich

obmedzenosť a s nadšením som napísal príbeh o ceste od napoly prežívanej existencie k existencii meranej zázrakmi, statočnosťou a širokými možnosťami.

O vydávaní kníh som vedel málo a nepochádzal som z podnikateľskej rodiny, mama bola učiteľka a otec praktický lekár. Ale vedel som, že samovzdelávanie je hlavnou cestou od živej predstavivosti a fantázie k ľahko naplnenej realite. To, čo som nevedel, som bol ochotný naučiť sa. Schopnosti, ktoré mi chýbali, som mohol vybudovať, výsledky, aké vedel vytvoriť ktokoľvek iný, som mohol dosiahnuť aj ja – ak som sa sústredil, konal zanietené, vyvinul veľkú snahu, mal skvelé informácie a dobrých učiteľov. A tak som sa prihlásil na jednoduchý večerný kurz v organizácii zvanej Learning Annex.

Tam som sa dozvedel o rukopisoch a redaktoroch, vydavateľstvách a tlačiarňach, distribútoroch a kníhkupectvách. Ten kurz bol úžasný a navadil ma, aby som si splnil sen. Po skončení kurzu som šiel pešo domov, bola chladná zimná noc, padal sneh a ja som cítil hlbokú nádej. A bol som mimoriadne odhodlaný dostať svoju knihu do sveta.

Rozhodol som sa, že knihu vydám sám. Moja úžasná matka upravila môj rukopis, prechádzala riadok po riadku neskoro do noci. Zopár dobrých priateľov bolo mojimi úplne prvými čitateľmi. Dal som ho vytlačiť v obchode s nonstop kopírkou. Stále si pamätám, ako ma tam môj otec viezol o štvrtej ráno, aby som napredoval vo svojej misii, skôr ako som šiel o ôsmej do práce ako žalobca. Som vďačný za jeho bezpodmienečnú ústretivosť a podporu, keď som to najviac potreboval.

Pre svoju neskúsenosť som si neuvedomil, že keď vyrobím knihu zo stránok rukopisu veľkosti listu, text sa zmenší. Takže prvé vydanie bolo ťažko čitateľné. To je jedno, urobil som maximum a začal som zdieľať odkaz *Mnícha, ktorý predal svoje Ferrari* v kluboch služieb a v mojej komunite. Môj prvý seminár, zhodou okolností organizovaný organizáciou Learning Annex, mal dvadsaťtri účastníkov. Dvadsaťjeden z nich boli členovia mojej rodiny. Nežartujem.

Lao-c' mal pravdu v tom, že cesta dlhá tisíce míľ sa začína jediným krokom. Ako autor som v podstate začal úplne od nuly. (Ak budete čakať na dokonalé podmienky, predtým ako zrealizujete svoj najväčší sen, nikdy nezačnete.)

Keďže som cítil, že potrebujem ďalšie rady, a chcel som sa naučiť, ako osloviť väčšie publikum a pozitívne tak ovplyvniť viac ľudí, jeden slávny autor súhlasil, že sa so mnou stretne. Najšť múdreho mentora je skutočne na nezaplatenie, keď začínate viesť svoj najhrdinskejší život. Dal som si oblek, priniesol som mu výtlačok svojej vlastnoručne vydanej knihy a posadil som sa na ošúchané kožené kreslo pred jeho obrovským dubovým stolom, zatiaľ čo on vydával rozsudok. „Robin,“ povedal, „toto je ťažký biznis. Veľmi málo ľuďom sa to podarí.“ A dodal: „Máte dobrú prácu ako právnik. Mali by ste pri tom ostať a nemali by ste riskovať svoje živobytie s niečím takto neistým.“

Jeho slová ma odrovnali. Odradili ma. Sklamali ma. Pomyslel som si, že možno moja ambícia dostať príbeh *Mnich, ktorý predal svoje Ferrari* do rúk čitateľov, ktorým by pomohol, bola hlúpa. Možno som precenil svoje schopnosti. Veď nikdy predtým som knihu nenapísal.

Nikto ma nepoznal. Bolo ťažké preraziť. Možno mal tento úspešný autor pravdu: Mal by som ísť istejšou cestou a držať sa kariéry právnik.

A potom sa objavil oslepujúci záblesk toho, čo bolo očividné. Jeho názor bol iba *jeho* názor. Prečo tomu prikladať väčšiu váhu? Hodnotenie tohto džentlmena sa ma vlastne netýkalo. Už sa predsa stalo, že niekto úplne neznámy napísal nový bestseller, prečo by som to nemohol byť ja? Veď každý profesionál začína ako amatér. Zdalo sa mi, že by som nemal nechať jeho radu uhasiť moju vášeň a potlačiť svoju túžbu. Každý deň, čo som presedel v právnickej kancelárii, som si hovoril: „Každá hodina, ktorú trávim tu, je hodina, ktorú netrávim tým, čo chcem naozaj robiť. A tým, čo viem, že je mojím poslaním.“

Myslím, že moja viera bola väčšia ako moje obavy. A moja odvaha bola silnejšia ako moje pochybnosti.

Modlím sa, aby ste vždy dôverovali svojej intuícii viac ako chladnému praktickému odôvodneniu svojho intelektu. V ňom vaše možnosti, majstrovstvo ani vaša genialita neexistujú. Ľudia teraz hovoria, že som bol odvážny, keď som vydržal napriek námietkam a výzvam. To ale vôbec nebola odvaha. Ak mám byť úprimný, ako vždy chcem byť – a jednoznačne počas nášho spoločného času úprimný aj budem –, cítil som, že nemám inú možnosť, ako nasledovať svoj entuziazmus tam, kam ma viedol.

„Ľudia, ktorých život má hĺbku, sa smrti neboja,“ napísala Anais Nin. Norman Cousins povedal, že „veľkou životnou tragédiou nie je smrť, ale to,

čo dopustíme, aby v nás umrelo, kým žijeme“. Zdieľam tieto citáty, aby vám pripomenuli krátkosť a krehkosť života. Mnohí z nás odkladajú robenie vecí, vďaka ktorým naša duša ožíva, až na nejaký imaginárny ideálny čas. Ten čas nikdy nepríde. Nato, aby ste sa stali človekom, ktorým viete, že môžete byť, a aby ste vytvorili život, po akom najviac túžite, neexistuje lepší čas ako práve teraz. Svet by sa mohol zajtra úplne zmeniť. Dejiny ukazujú, že je to pravda. Neprežite svoje najlepšie hodiny v čakárni života. Prosím. Je rozumnejšie skúsiť to a riskovať, že budete vyzeráť hlúpo, ale vedieť, že ste to dokázali, ako premeškať príležitosť a skončiť vo vašich posledných hodinách prázdny a so zlomeným srdcom.

A tak som vzal knihu *Mních, ktorý predal svoje Ferrari* k rešpektovanému editorovi so zámerom ju vylepšiť. Bol som nadšený, že som dostal spätnú väzbu od odborníka, a bol som si istý, že mi povie, že som vytvoril niečo skutočne špeciálne. Namiesto toho bol list, ktorý som od editora dostal, litániou kritiky. Začalo to: „*Mních, ktorý predal svoje Ferrari* má veľké nedostatky, Robin, nemá význam to prikrášľovať.“

Jeho názor na moje postavy?

„Vaše postavy nevystupujú o nič lepšie ako stereotypy. Napríklad Mantle je úspešný, bohatý, inteligentný, charizmatický, silný, pozoruhodne vtipný, ale čím viac mu nakladáte, tým väčším klišé sa stáva...“

List zakončil slovami: „Som si istý, že vás moja reakcia na vašu knihu sklama, ale dúfam, že moje návrhy budú užitočné. Dobré písanie si vyžaduje tvrdú, tvrdú prácu. Dobré písanie, bohužiaľ, vyzerá ľahko, ale nie je. Keď som čítal poznámku editora, sedel som vo svojom aute, pred jeho domom z červených tehál s úhľadne orezaným živým plotom, ani som sa nepohol, srdce mi búšilo a dlane sa mi potili. Môj rukopis zviazaný gumičkami ležal na sedadle vedľa mňa. Stále si tú scénu pamätám do detailov. A spomínam si, ako som sa cítil.“

Zahanbený, odmietnutý, zronený. V istom zmysle mi v ten slnečný deň editor zlomil srdce. A napriek tomu je inštinkt skutočne múdrejší ako intelekt. Všetok skutočný pokrok prišiel od rojkov, ktorým takzvaní „odborníci“ povedali, že ich horúci nápad je hlúpy, ich tvorivá práca bezcenná... Chráňte, prosím, svoju úctu k sebe a k svojej najčestnejšej umeleckej tvorbe pred strachom poháňanými ľuďmi, s názormi, že to a to je nemožné, majstrami teórie, no tvorcami ničoho.